Bij Koninklijk besluit van 26 Januarij 1822, *Stbl.* n° 1, is bepaald: „Art. 1. Aan al de hoven en regtbanken, de „ambtenaren van den burgerlijken stand, de notarissen en alle „andere openbare beambten, hoe ook genaamd, wordt uit-„drukkelijk bevolen, om in hunne akten, aan de personen „daarin voorkomende, toe te schrijven de adelijke titels of „kwalificatiën, waarmede zij door Ons zijn erkend of begiftigd, „zoodat dezelve personen in alle authentieke stukken niet „anders dan met de hun toekomende titels en kwalificatiën „worden aangeduid; verbieden Wij daarentegen uitdrukkelijk „aan de voormelde hoven, regtbanken, ambtenaren van den „burgerlijken stand, notarissen en aan alle openbare beambten, „om in hunne akten eenige adelijke titels of kwalificatiën toe „te kennen aan personen, welke daarmede door Ons niet erkend „of begiftigd zijn.„

2. „Ten einde aan het bepaalde bij Art. 1 behoorlijk kunne „worden voldaan, zal de Hooge Raad van Adel Ons, in eene „alphabetische orde ingerigt, overleggen algemeene lijsten van „personen of geslachten, wier titels van adeldom op zijne „registers zijn ingeschreven, en wel zoodanig dat dezelve „bevatten,„ enz.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

De lijsten, die dientengevolge in de verschillende staatsbladen werden geplaatst, voldeden in het begin aan hare bestemming, doch nu nadat reeds meer dan een halve eeuw verloopen is en verreweg het meerendeel der personen, op die lijsten vermeld, niet meer in leven is, kunnen die niet dan met de uiterste voorzichtigheid geraadpleegd worden en eigentlijk in het geheel niet voor die familiën waar de titel overgaat bij regt van eerstgeboorte, of waarvan slechts een of meer takken tot den adelstand behooren.

Deze steeds hoe langer hoe meer toenemende moeijelijkheid, heeft dan ook reeds bij enkelen den wensch doen uiten om ten opzigte van de verschillende edelen, zoo in authentieke acten als in andere partikuliere stukken de hun wettig toekomende titel of praedicaat, van de meesten het onvervreemdbaar erfdeel hunner voorouders, maar geheel af te schaffen, zooals o. a. in een artikel voorkomende in de Nederlandsche Spectator, welk artikel overgenomen is in het Weekblad voor het notarisambt en registratie van 10 September 1876, n° 350.

Ten einde aan deze en meer andere bezwaren tegemoet te komen, heeft de schrijver dezes besloten zijne aanteekeningen over de afstamming van het levende geslacht van den Nederlandschen Adel, in druk te doen uitgeven en algemeen verkrijgbaar te stellen, zooals men dat in de naburige landen, onder den titel van Peerage, Annuaire of Taschenbuch, reeds sedert jaren gewoon is te doen.

Als punt van uitgang heeft men genomen de personen, voorkomende in de verschillende staatsbladen, die na den Belgischen opstand in 1830, Nederlanders gebleven zijn, alsmede zij, die na de verschijning der laatste lijst in het Staatsblad in den Nederlandschen Adelstand zijn opgenomen, benevens hunne ouders en voor zooverre zulks mogelijk was,

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

By Kon. besl. nit v. 22 aug. 1883 is Arnout Cornelis Théodore Geiers Sauvan
te s'Gravenhage met al zijne wettige zw. mant. als vrouwl. afstammelinge
in den Nederl. adel verheven

Zie Staatscher 1859. bl. 333; 1860 bl. 172. 1861 bl. 271.

Zie Circulaire van den minister van justitie 15 Febr 1859 geplaatst
in het Weekblad van het Regt 3 Mrt 1859 No 2039.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de verschillende data en plaatsen van hun geboorte, huwelijk en overlijden, even als die van hunne echtgenooten, kinderen en verdere afstammelingen, benevens eene opgave der voornaamste betrekkingen die zij bekleed hebben of nog bekleeden, terwijl tevens aan het hoofd van ieder artikel wordt gevonden de beschrijving van het wapen en helmteeken.

Bij vele personen en geslachten is het sedert geruimen tijd de gewoonte om bij hun familienaam nog de naam van eenig vast goed of heerlijkheid te voegen, die door hunne ouders of voorouders bezeten was, ja zelfs al zijn zij er thans geene eigenaars meer van en zich en hunne kinderen daarmede ook in de registers van den burgerlijken stand, in notarieele en andere acten te doen inschrijven, zoodat langzamerhand die bijgevoegde naam met de oorspronkelijke familienaam tot familienaam geworden is, iets dat dikwijls aanleiding tot verwarring kan geven en bepaald in strijd is met de artikels 63—67 van het Burgerlijk wetboek.

Daar evenwel de bevoegde authoriteit, ten opzigte van dit reeds sedert vele jaren ingeslopen misbruik, zich meestal ook naar die gewoonte voegt, zoo heeft men gemeend zich ook daaraan te moeten onderwerpen, tenzij het tegendeel uit andere omstandigheden mogt blijken.

Ten opzigte der titulatuur valt nog op te merken, dat men zeer dikwijls in sommige officieele stukken, ja zelfs ook wel eens in het Staatsblad ziet staan: Jonkheer Ridder, Jonkheer Baron, Jonkheer Graaf. Dit is geheel fautief en in strijd met Art. 2, het besluit van den Souvereine Vorst in dato 3 Februarij 1815, *Stbl.* n° 15, aldus luidende: 2° „Dat in alle publieke „en particuliere documenten, ten aanzien der personen tot „den Adelstand behoorende en voor zooverre door Ons aan „dezelve geenen anderen of meerderen titel mogt zijn toegekend

„of verleent, zal worden gebezigd de titulature van Jonkheer „en HoogWelgeboren.„ Dus alleen bij ontstentenis van anderen of meerderen titel. In de fransche tekst van het Staatsblad (Journal Officiel) van 1825, staat eenigzins duidelijker „pour les nobles non-titrés.„ Men late dus bij die Edelen, die een titel hebben, het woord jonkheer weg als zijnde totaal overbodig en in strijd met genoemd besluit. Het praedicaat jonkheer in vroeger tijden jonker, dient alleen om aan te duiden dat iemand van Adel is, tegelijk met een titel gebruikt is het een pléonasme.

De engelsche titel van Ridder Baronet, ook al in het Staatsblad vermeld, doch niet in de diplomata verleend of erkend, is natuurlijk vervallen.

Daar het wegens het groot aantal adelijke familiën ondoenlijk is allen dadelijk, zoo volledig mogelijk, te vermelden, zoo stelt de schrijver zich voor om, bij genoegzame deelneming, dit deeltje spoedig door een tweede en meerdere te laten volgen. Hiertoe is ook voor een gedeelte de medewerking der belanghebbenden zeer wenschelijk en de schrijver hoopt, dat zij, die daartoe genegen zijn zich met hem in betrekking willen stellen, ten einde de meest mogelijke volledigheid en naauwkeurigheid van dit zoo nationale werk te bevorderen.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf